

חלומות מהסוג הפולני

מד גדיש

שכל תנועת העבודה (להוציא את המיכה חרישים למיניהם ושאר ספיליימנגנון) יודעת, כי הרברצ'יני האחרון זה החבר שימון, ארכי-פרחי הסלוגנים והקמפינים, המטות והמטלות ופריצות-הדרך וכל הזיקוקי-די-נו האלה.

אבל הצלחתו המשונה של מפרים הסיס מאות הוה, וכושר הישרדותו המרהים, העולה אף על זה של מאיר וילנר ומפלגתו הקיקי יונית, כנראה הפכה לאות וסמל בישראל: רבים הם חקייניו, המתעסקים בפנטזיות, אוטו-סוגסטיה, מסעי צלב כלכליים, פריצות ברוק בינלאומי אכזר ומסתולל, בו כמעט ואמרו נואש מרינות כצרפת, בריטניה, שורדיה, איטליה, אנו מקווים, לשווק פרי צית' תוכנה מתקדמת בכמויות, אופנה מת-צדמת, לומדה, תוכנה ושאר טכנולוגיות-על. "אני עוד יראה ליפאנים, לקוריאנים, לטאיוונים וגם לקליפורנים", מזומם אשף השיעוק (סביב קערית-הרשב של תמריצי המו"פ והייצוא), ומוליך שולל את כל האומה, את בנקאיה, ובעיקר — את עצמו.

רק משוגע יעז להודות, במדינתנו, כי מש-אכינו רלים, ושיוקנו — גם אם נשפרו ללא-כר, ולא כהבל פה נוסח לך ואלנסה — כושל סובייקטיביות ואובייקטיביות. את מש-אכנו האמיתי, והיחיד כמעט, הפקרנו בעבר בידי קומדיאנט, שהצליח לעבוד עלינו, בגי-דול ובנקל, גם כשר המשפטים, בעבר. מתי נגיע להכרה כי השריחבכיר אצלנו חייב להיות שר התיירות? במדינת קניה זה כך; הנמתין עוד אלפיים שנה כדי לחקוק?

כלום איז תעשיית-התיירות הענף היחיד שהוא גם מסחר וגם תעשייה אשר זועק, משווע ומצדיק התמסרות טוטאלית, בהנהגת שר בכיר של ממש, כזה המסוגל לא סתם להזיז עניינים? אלא להביא לתוצאות הנדרשות ממנו, ולפרנס את קופתנו הצמזמה? נכון, עכשיו יתנפלו בשצפופה כל המומי חים, ויפלטו: "כלום השתגעתי? לשים את כל הביצים בתוך סל אחד? לפתח רק את התיירות? רותז לנזוח את הטקסטיל והיהלומים, הנשק והפריחים והפיסטוקים?"

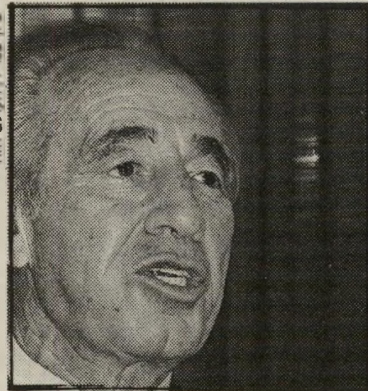
אבל, איש אינו מציע למחוק את הענפים הללו, אלא להציבם במקומם הראוי, ולהצביע על פוטנציאלם האמיתי, המתקיים בתחרות עזה ומרה מן הסוג הבינלאומי והפוטנציאל, לפחות שיווקית, ועום הוא, ורק בתייענה תתעלם מכך. כלומר, הפעם לא משנה מה יאמרו היהודים, אלא מה יעשו היפאנים והי קוריאנים. והם יעשו בנו שמות, כפי שעשו למדינות אדירות-מאינתנו, בהותירם רק משטירבקר.

תיירות, תעשייה ומסחר — זוהי הפונקציה הנדרשת. ועם כל האכזריות הסוציאלית הכרוכה בדבר, תפקידיה אינם ליצור מקוריות-עבודה. אלה יבואו ממילא אם נפתח פי 7 את תעשיית התיירות: ישו כאמת הלך בט' בריה על המים, ובאמת חילק בגליל לחם ודגים (או הפך דגים לחם, מה זה משנה: כך הם מאמינים, ובאמונתם חיזו ויבואו ויתירו). הארץ הקדושה לנוצרים היא באמת ישראל; היא קדושה לא רק ליהודי פלורידה אשר ממילא מוכרים את ברמודה ובאהאמה, במי יוחר כעתות אינתיפאדה (שהיא כשלעצמה כיסלון יהודי-שטטלאי מובהק, בו מכתיבים פרחים צעירים נושים יללניות את מדיניותה התחוננית של ישראל); היא קדושה למיליוני תיירים אפשריים, קתולים ופרוטסנטים, עממיים יותר מאמריקאים, אך גם ממשיים יותר, וקרובים הרבה יותר. כלום נמתין עד כי שימון היקר יחטוף-לו גם תפקיד זה, כגימיקו האחרון?

מרוורת (הראשונה), ולאחרונה אוטובוסיה ישועה — אלה הם אך מקצת מהגימיקים של שימון היקר. רק זימרתו הבלתי-נלאות עלו על חתרנותו (נגד רבין, נגד שמיר, נגד איסר הראל, נגד שפייר עמיתו, ואולי גם נגד כך גוריון אלילו). שימון פרסקי, מזכיר הנוער העובד בן 19; נציג הארמאדה הישראלית במלחמת השחרור (בניו-יורק, אלא מה?), ומנכ"ל משרד הביטחון בגיל 29 — כה מוכי שר היה (בחסימת דרכם של המקצוענים, המשכילים והחסכנים) — ממשיך בהפרכת ציפוריו מרוטות הכני; שימון יחסל את ה-אבטלה צ'יקצ'אק ויצבי את ישראל בחזית הייטק, הייפיי, והייצוא... אלמלא היה

קשה לאדם הפשוט — ואני מתיימר להיות אדם פשוט — להבין את פשר הקשר הסאדורמאזו בין ישראלים רבים לבין האומה הפולנית. במהלך 1000 שנות תרבות-יהודית מפוארת (ואלף שנות עליבות מכוערת), כלום סבלו שם השטעטלאים או נהנו — או נהנו לסבול? כלום העסי-הפולני הוא גם ואי-לים ונבער ושנוא, לא רק עלינו אלא גם על הרוסים מימין והגרמנים משמאל, או שמא היה הטובלני בעמים, במיוחד כלפי היהודונים שחיו בקירבו?

אלה הן שאלות מציקות, מורכבות. אך דבר-בהיר אחד גיליתי בכליזאת. מעין תכור נה משותפת הן לפולנים והן ליהודים שנפי

פיון תיירות העולם הזה

שמעון פרס

אברהם שריר

שר התיירות לשעבר ושר התיירות לעתיד?

לנו כבר ר' מאיר בעל-הגנס, היינו צריכים להמציא את שימון בעל הנפלאות. להבדיל הידוע דן בן-אמוץ ו"ל בע"מ, שאין לחשוד בו בחיבה מיוחדת לליכוד ולימין, כתב פעם כי אילו היה במקומו של יצחק שמיר, לא היה סובל-בהכנעה את תעלולי השלום של פרס, ביליניו ונוביקו, אלא מפטרם, כמו-שאוורים, לאלתר. בינתיים לימרים חסיניי-האשמי פרק במדינות, אך עכשיו עוסקת שלישית המוקינים בכלכלה, בשליחותיות ולומות, ובהסעות ראוותניות. שמעון פרס לא למד דבר, זולת ציטוט מתוך 7 הברושורות שהוא קורא מדיינים, ושימוש-כפייתי במילה רציני. הוא יודע, כפי

לסו מפולניה: תרבות הפאנאטסט, הפאיר-סאץ, הפרטנויות והגימיקים. בעוד הפולנים מבקשים (בתחילת המאה העשרים), להחדש את פאר ימי מסעיה-הצלב והאביבים — שבי-הם מעולם לא השתתפו, כידוע לכל צרפתי-אנגלי — הנה מנסים היהודים להחדש את פאר תקופת הצמיחה-הכלכלית של פנחס ספיר: מחדש-היהודים הוא, וכיצד לא, אותו שמעון פרסומת (כפי שכינהו העולם הזה לפני יותר מיובל שנים), שמעון הארכי-ציזנטק והרבי-גימיקאי, מהרסה ומחריבה של תנועת העבודה. שביט 2, מכונת-לכלי-פועל, פריצת-דרך לשלום, נשק-גרמני-ליום-סגריו, המהפכה ה-

"כור" — קבורתנו

עכשיו כבר ברור, שום דבר לא יעזור ל"כור". לא חברת העובדים, בנק הפועלים וקיסר, לא תכנית הבראה, הסדר עם נושים או שר האוצר, הקופה ריקה, הענק אביון, ולא משנה מי בראשו, הדיוט או גאון.

כי מאז המפולת ועד היום דיברו הרבה ולא פגעו בעיקרון, מנהל בכור שורף אגב גמיעה, שבר פועל-ייצור בחודש משחר עד קיעה, לא חסכון, איחודים או צמצום הוצאות, לא פיטורי ייעול — לא לפני בחירות רכב שרד, בזבוז, סרבול, ממשכים לחנוג: אחריו המבול! לא תחושת אסון: "הטיטניק טובעת".

אלא חטוף ואכול כל עוד היד מגעת. בקיצור ענק כלכלי חשוב כמה, פאר השיטה של מפלגת "האמת". אך כל עוד שר האוצר הוא פרס, האינפלציה תגדל, האבטלה תקובע, אוטובוס הפרסום יסע, אך הצמיחה תנווע באיבה, הם ימשיכו בזליה הגדולה ואתה ואני נשלם על קלקלת הכלכלה.

אינה אדם

דיאלה אשכנזי איזון חוזר

כ"כ בנובמבר אינו התחלה של תהליך ואינו סופו. המדינה-שברך נוסדה בבאול והתבססותה כישות לגיטימית טרם הסתיימה. זכות קיומה לא תלויה בהכרת הוולת; היא תלויה באורך רוח ושאר רוח של עם ישראל. השוויצרים החלו להתאחד ב-1291; רק ב-1815 הפכו למדינה נייטראלית; לאחר מלחמת אורחים ב-1847 הגיעו השוויצרים, סוויסון, אל המנוחה והנחלה. מי שסבר שמקבלי מדינה במתנה מאומות העולם ושלוש על ישראל — טעות בידי.

אני חתומה על כרטיס א"י. עד 120, מצדי שחילקו את רמ"ה אבריי לכל עבר ולכל דורש: את המיותר שביאו לקבר ישראל. תרומות והשתלות צריכות להעשות ללא הבדלי דת או לאום, אבל בשום פנים ואופן לא לגבי חללי צה"ל ולא לגבי אורחים קורבנות פח"ע. במקרים כאלה הבעיה איננה סודיות זהות התורם והנתרם, אלא שלילת משמעות והותם על ידי קרדיולוגים ביוניים אטומי-לב שלא רואים אנשים, אלא עוד אבר הזקוק לתיקון ואסופה של חלקי חילוף סטנדרטיים. התיחסותנו כחברה ל-15,000 נפשות שנספו בתאונות דרכים מאז קום המדינה שונה באופן מהותי מהתיחסותנו ל-15,000 חללי מערכות ישראל. הדבר אינו נובע משרירות לב. כל איש חושב כובעים רבים — כולם בנים להוריהם, בני-זוג, הורים לילדיהם, חברים ורעים. לקטל בדרכים מימד אנושי וגם ציבורי, אבל כשיש-אלי לובש מדים מתווסף מימד נוסף — מימד קבוצי-לאומי. למותם של חללי צה"ל וקורבנות פח"ע משמעות לאומית כי המבצעים פועלים לא רק על רקע לאומני, הם פוגעים על פי רקע לאומני. השתייכות הרוצחים וזהות הנופלים והנרצחים אינם אקראים כלל וכלל. כבוד המת לא

נפגע מעצם תרומות אברים: הוא כן נפגע במקרים בודדים של חללי צה"ל וקורבנות פח"ע, כאשר לשאלה "הרצחת וגם ירשת?" מימד קבוצתי. ★ ★ ★ באמריקה אין רק JEWISH PROFESSIONALS בעלי מקצועות חופשיים, יש גם PROFESSIONAL JEWS. מי הוא "יהודי מקצועי"? כל אלה שהפכו את מקור מוצאם למקור פרנסתם: לא רק ברנבים ובחוננים מדובר, אלא עסקני קהילה, כולל העוסקים בתרומות תמורת משכורת נאה. אומנם אין זו נושה להיות "יהודי מקצועי", אבל למרות לחץ בלתי פוסק מצד גובי המסים, המנויים והתרומות, איש לא מוזרו לשלם. מה זה עניינו? הסוכנות החליטה לגייס 500 מיליון דולר דרך "המגביה" לשם קליטת עולים מבריה"מ הכותרת. קליטת עליה" עוללה להוות רק סיפור כיסוי לכיסוי-הוצאות לא לנו: נסיון העבר מלמד שמרבית הכסף כלל לא מגיע ליעדו: שמה הטוב של מדינת ישראל מהווה פרה חולבת דמעות ומניבה תרומות נדיבות כש-66 סנט מכל דולר מנשים ומחיה את הפרציות היהודיות עצמן ופרנסיהן. יחד עם שיטת "הקליטה הישירה", יש להנהיג "ספיגה ישירה" של תרומות, ללא מתווכים הגובים 66% עמלה. ★ ★ ★ גרמנים נופלים איש על צווארו של אחיו, אך איש אינו יודע על צווארו של מי יתנפלו יחדיו, אם יתגשם איחוד גרמניה. לצ'רצ'יל היו רק שני חסרטיים אודות הגרמנים: *THE HUN IS EITHER AT YOUR THROAT OR AT YOUR FEET.* (הגרמנים או שהם על צווארך או לרגליך) *